

КОНСТАНТИН УШИНСКИ КАКВОТО ПОВИКАЛО ТАКОВА СЕ ОБАДИЛО

Превод от руски: Теодор Попов, —

chitanka.info

Преди много-много години лисицата и жеравът били приятели. Веднаж лисана поканила жерава на гости:

— Ела, кумчо, ела, драги! Да видиш само как ще те нагостя!

Отишъл жеравът да обядва у лисана. А тя сварила каша и я размазала по чинията. Поднесла я на жерава и почнала да го кани:

— Яж, кумчо, яж, миличък! Сама съм я приготвила.

Жеравът — чук, чук с клюна по чинията. Чукал, чукал — нищо не можал да клъвне. А лисана ближе ли, ближе кашата — сама всичката каша изяла.

Изяла лисана кашата, па рекла:

— Не ми се сърди, кумчо — с друго не мога да те нагостя!

— Благодаря ти, кумичке, и за това. Сега пък ти намини към мене.

На другия ден лисана отишла при жерава. И жеравът сготвил чорбица с мръвки и я натъпкал в едно високо гърне с тясно гърло. Сложил гърнето на масата и рекъл:

— Яж, кумичке, яж, мила! Право да ти кажа — с друго не мога да те нагостя.

Почнала лисана да се върти около гърнето. И тъй го обикаляла, и инак — близала го, душила го, но нищо не могла да докопа. Не могла да пъхне главата си в гърнето. А жеравът стоял на дългите си крака и с дългия си клюн измъквал мръвките от гърнето. Кълвал-кълвал, додето изял всичко.

— Ех, кумичке, не ми се сърди: с друго не мога да те нагостя — рекъл той.

Лисицата както дошла, така си и отишла в къщи.

И от него ден приятелството между лисицата и жерава се развалило.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.